

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзп1 17/2020
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у извршном поступку извршног повериоца АА из ..., чији је пуномоћник Срба Ракић, адвокат из ..., против извршног дужника ББ из ..., чији је пуномоћник Тамара Антић, адвокат из ..., ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о захтеву заинтересованог лица за преиспитивање правноснажног решења Основног суда у Нишу ИПВ (И) 217/19 од 13.05.2019. године, на седници одржаној 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев заинтересованог лица ВВ из ... за преиспитивање правноснажног решења Основног суда у Нишу ИПВ (И) 217/19 од 13.05.2019. године.

Образложење

Јавни извршитељ Миљан Трајковић из ..., решењем И.И-А ../2016 од 15.11.2017. године, одбио је као неоснован захтев за отклањање неправилности учесника у поступку, ВВ из ..., изјављен 14.11.2017. године у поступку спровођења извршења И.И-А ../2016.

Основни суд у Нишу, решењем ИПВ (И) 217/19 од 13.05.2019. године, одбио је као неоснован приговор трећег лица ВВ из ..., поднет 21.11.2017. године, против решења Јавног извршитеља Миљана Трајковића из ... И.И-А ../16 од 15.11.2017. године.

Републичко јавно тужилаштво из Београда, дописом Гт-И 187/19 од 25.07.2019. године, обавестило је ВВ да нису испуњени услови за подношење захтева за преиспитивање правноснажног решења Основног суда у Нишу ИПВ (И) 217/19 од 13.05.2019. године. Из разлога, што се у конкретној ситуацији предлаже подношење захтева против решења као судске одлуке, а да је одредбом члана 421. Закона о парничном поступку прописано да, јавни тужилац може само против правноснажне другостепене пресуде да поднесе захтев за преиспитивање правноснажне пресуде, али не и против правноснажног решења.

Захтев за преиспитивање правноснажног решења Основног суда у Нишу ИПВ (И) 217/19 од 13.05.2019. године је поднела ВВ лично, као заинтересовано лице.

Врховни касациони суд је одлучујући о дозвољености захтева за преиспитивање правноснажног решења на основу одредбе члана 421. став 1, а у вези одредбе члана 422. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11, 49/13 - УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр.106/15, 106/16 – аутентично тумачење, 113/17 – аутентично тумачење, 54/19 и 9/20 – аутентично тумачење), утврдио да захтев заинтересованог лица ВВ није дозвољен.

Одредбом члана 421. став 1. ЗПП је прописано да, против правноснажне пресуде донете у другом степену Републички јавни тужилац може да поднесе Врховном касационом суду захтев за преиспитивање правноснажне пресуде. Одредбом члана 422. став 2. ЗПП, да, ако је захтев за преиспитивање правноснажне пресуде непотпун, неразумљив, недозвољен, неблаговремен или ако захтев није поднело овлашћено лице, Врховни касациони суд ће да га одбаци решењем.

Према томе, како је захтев за преиспитивање наведеног решења поднет лично од стране заинтересованог лица, а не од стране Републичког јавног тужиоца, то захтев није дозвољен на основу одредбе члана 421. став 1, а у вези одредбе члана 422. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**